श्पूर्वविति भावे पदार्धभर्मभेदे ऋकुाररसंख पूर्व-रागापरपव्योवे श्मावभेदे ।

पूर्व(व)भाविन् ति॰ प्वं भवति भू-चिंत। श्वारचे श्युर्ववर्तिति पदार्वमाने व चां॰कः। ७५।

पूर्व(व)यच प्रश्विता माचभहादौ जिनोक्तमे विका पूर्व(व)रङ्ग प्रश्वे रज्यतं श्वित् रज्ञ-बाधारे क्या "बद्धाव्य वस्तुनः पूर्वे रङ्गविद्वीपशालये । क्योबयाः प्रक्रवित्त

पूर्व(वं)रकः स उच्यतं दशक्यकोक्ते नान्दोपाडादी। पर्व (व)राग प्र पूर्वी रागः। नायकयोर्ने बनात पूर्वजाते ्वातुरामभेदे "व्यवचाद्यनादु वापि निवःधंद्र रामयोः । दगाविशेषो योऽमाप्ती पूर्वरामः स उच्चते । अवचल भवेत्रत दूतवन्दिवकीस्वात्। रन्द्रवाचे च चिले च याचात् स्तरे च दर्यनम्। चभिवामविला क्तिगुचकचनोद्देनसंप्रचापाच। चन्नादोऽच व्याधि-र्डंड्ता स्तिरिति द्याल कानद्याः। स्मिखायः स्र्इा चिला माप्त्रम् वायादिचिलनम्। चन्नादवापरिच्छे द-बेतनाचेतनेव्यपि। धवच्यदाक् प्रवापः छात् चेतको भ्रमणाद्भागम् । व्याधिस्त दीर्धनिःश्वादः पार्कताक्षण-तादवः। जङ्ता भीनचेश्यमञ्चानां ननयसाया। रच-विच्छे दहेतलाकारणं नैव वर्णते । जातमायनु तहाच्यं चेतचा चापि काङ्कितम् । "वन्छ तेऽपि वदि मळ्ड्डी-वर्न खाददूरतः' । 'बादी वाचाः व्यादा रागः प्र'सः यचात्तर्दिकृतैः। भीनीनृतुस्थमिश्वाः पूर्वरामोऽपि च विधा। न चार्तिशोभते बद्धाः धैति प्रेम मनीकतस्। तदीनीराममाख्यानि यथा चीरामधीतयोः। कुत्तमा-रामं तं पाद्धवैद्वैति च योभते । मञ्जाराममाद्धलां यस्।पैलितियोभते सा॰ दः।

पूर्व (वं) रात्र प्र॰ प्रवं रात्रेः एकदिश्वर अच्छमा रात्राना नात् प्रंक्तम्। रात्रेः पूर्वभाग्ये ।

पूर्व (वं) रूप न॰ कमें। धर्यानद्वारभेरे खन्नद्वारमञ्ज् ४००ए० द्याम् । भविष्यद्रोगस्य प्राम्जातद्वितस्य चन्नपविशेषो भाविरोमन पास्य चोक्तं यथा

भाष्यू पं येन सच्छते । एत्पित् सरामयो दोस्रविशेषे-धानधितितः । निष्क्षभयक्तमल्यस्य हिन्नाधीनां तद्यमा-यथम् । द्विषं हि प्रंक्षणं भवति सामान्यं विशिष्टश्च बानान्यं येन दोषडण्यसंभूक्यने । वस्यानितेत भावि-वद्याद्यस्य स्वाधिमान्यं प्रतीयते न स्व वातादिजनित-सादिविशेषः । यथा ''भ्रमोरतिविवशेष्त्र विशित्'। तथा

बाबतुद्वाक्यप्रद्वेषादि । यामान्याभिप्रायेषेः तन्त्रा-नर यथा "आधेनीतिशुभ्या च पूर्वक्षेप बच्चते । भावः विमास्त्रक्ष बच्चते बच्चचेन सु दति। तथा इ पराचर: "पूर्वेद्धपं नाम येन भाविक्याधिविश्रेणी लच्छते न त दोषविश्वेषः दति। विशिष्टं यथा चरः चता-दी विद्वान्येव कातादिकान्यव्यक्ताति। यदुक्तं तत्वेव ''बब्बक्त' बच्चं तेषां पूर्वेद्ध्पनिति कातिः'। तचा इ सन्दरः 'बामान्यतो विशेषात् जुन्धात्यर्थं बनीरचात्। षित्ताच्यनयोदाँ इः कमाजाचा भिनन्दन दिति"। इा-रीतेनाम् मन् दिति पूर्वद्वमदानां उचराणां वामान्यतो विशेषात् जन्माङ्गमई मधिष्ठ इदयोहे नि वातजनिति। प्राप्त पं येन बच्चते रत्यसार्यमाइ रचितः 'वेन चमा-दिना छत्पित्छः सामधीसाकत्वादुन्पादे च्यामयो रोगः दोषविषेषेष वातादिजन्यामाधार्णवेष आवादिना खनींधिहितोऽसम्बद्धी बच्चते जायते तत् पाय पंचिति । विक्रमस्त्रमत्वताद्व्ययार्थमाच् स एव "प्रायम-मिलानेन प्रेतिन सम्बन्धि विङ्गं वज्रणम् खळाकां माला-भिव्यक्त तत हेत्ररावात् नतावरणाद्योगाद्यकालः मिलार्चः। अन्ये तु पूर्वक्षवायमात्तः "स्वामसंचित्रयणः क्र दा भावित्याधिमबोधनम्। दोषाः तुर्वेत्ति यद्विक् प्रेक्षं तदुच्यते इति । संचेपतस्य सच्चं भाविष्याधिः बोचकमेव बिक्नं पूर्वक्षम्?' इति माधवकर्यिलय-रचित्री।

पूर्व (र्ब) व ग्रस् त्रि॰ पूर्व वयः का जावस्था भेटोऽस्य । श्वाल्या-वस्यान्वित । कर्म॰ । श्वाल्यावस्थायाम् न॰ । वेदे वा॰ अञ्चमना॰। पूर्ववयस वाल्यश्वयसि न॰। प्रतः न्ना॰। श्री।